

ע"פ 30217/06/16 - חיים מאיר כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 30217-06-16 כהן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
מערער	חיים מאיר כהן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

רקע

1. לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה (השופט טל אוסטפלד נאוי) בפ"ל 6047-01-16 מיום 2.6.2016 לפיו במסגרת הסדר טיעון הורשע המערער בעבירה של מתן רשות לבלתי מורשה לנהוג, עבירה לפי סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
2. על פי עובדות כתב האישום, המערער העוסק בחקלאות, התיר לעובד שלו, מר איברהים עאצי, לנהוג בטרקטור שבבעלותו במשך מספר שנים בידעו שהאחרון מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ואינו מוכשר לנהוג. ביום 14.12.12 נהג איברהים בטרקטור, ברשות המערער, ובמהלך נהיגתו, אירעה תאונת דרכים אשר בה קופדו חיו של רוכב אופנוע, מר אברהם אבו חצירא ז"ל.
3. על המערער נגזרו העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 17 חודשים, קנס בסך 3,500 ₪, שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי. הערעור מופנה ביחס לרכיב הפסילה בפועל בלבד.

גזר הדין של בית משפט קמא

4. במסגרת גזר הדין התייחס בית משפט קמא לכך שתאונות הדרכים הפכו למכת מדינה, ולכך שבמקרה דנן, למרבה הצער, הסיכון שבהתרה לבלתי מורשה לנהוג, התממש וגבה חייו של אדם.
5. בית המשפט קמא קבע כי מתחם הענישה בנסיבות ביצוע העבירה נע בין עשרה לעשרים חודשי פסילה בפועל.

בית המשפט קמא התחשב מחד גיסא בעברו של המערער - הכולל 51 הרשעות בתעבורה (רובן מסוג ברירת משפט) וכן הרשעות בפלילים בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, וביצוע עבודות בלא

היתר, ומאידך גיסא בהזדקקותו לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו, ומצא לנכון להעמיד את הפסילה בפועל על תקופה של 17 חודשים.

טענות המערער

6. טעה בית המשפט קמא בגזרו על המערער תקופת פסילה כה ארוכה, שאינה מידתית, בנסיבות העניין ומופרזת לאין שיעור.
7. מלכתחילה לא היה בדעת המשיבה לבקש עונש פסילה ארוך במיוחד והיא חתמה את טיעוניה מבלי להציע מתחם ענישה. לאור בקשת בית המשפט קמא, נענתה המשיבה וציינה מתחם מבלי לגבותו בטיעונים.
8. טעה בית המשפט קמא בצינו כי עברו של המערער "אינו מקל". המערער מחזיק ברישיון נהיגה מזה 45 שנים, ולחובתו 41 הרשעות תעבורה- כולן כאחד בגין עבירות מסוג ברירת משפט. המערער מעולם לא היה מעורב בתאונת דרכים וזוהי הרשעתו הראשונה בעבירה נשוא כתב האישום.
9. טעה בית המשפט קמא משקבע את אורך הפסילה בזיקה לתוצאות התאונה. ברי כי בית המשפט קמא לא הצליח לנתק בתודעתו את התוצאה הקטלנית של התאונה מהעובדה שמעורב בה נהג בלתי מורשה, וזאת על אף שעל פי הבוחן המשטרתי המנוח נסע מעל למהירות המותרת ולו היה נוסע במהירות המותרת - התאונה היתה נמנעת.
10. טעה בית המשפט קמא בקובעו מתחם ענישה הנע בין עשרה לעשרים חודשי פסילה בפועל. מדובר במתחם ענישה מוטעה, מופרז ושאינו קוהרנטי לנסיבות המקרה. התוצאה אינה אמורה להיות אלא נסיבה שבית המשפט שוקל אותה ואין לקבוע את המתחם על פיה.
11. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של מתן הרשעה לבלתי מורשה, נעה בין עונשי פסילה על תנאי לבין עונשי פסילה מינימאליים של 3 חודשים.
12. אומנם בית המשפט קמא היה ער כי המערער זקוק לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו, אך באיזון הסופי עובדה זו כמו נשכחה.
13. טעה בית המשפט קמא כי לא נתן את המשקל הראוי לקולא כי דובר היה בהתרת נהיגה על טרקטור חקלאי, ולא על רכב פרטי.
- בנוסף היות שהתאונה נגרמה בשל התרת נהיגה בטרקטור לבלתי מורשה, לא היה מקום מלפסול את המערער מלנהוג על רכב פרטי.
14. המערער סועד את אמו הזקנה, רבת התחלואה וזקוק לרישיון בין היתר על מנת להסיע את אמו לטיפולים רפואיים תכופים.
15. מבוקש עיכוב ביצוע של עונש הפסילה, עד לאחר שיסיים המערער את ביצוע עבודות השירות שהוטלו עליו.

טענות המשיבה

16. במסגרת הסדר הטיעון הצדדים עתרו במשותף לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי, כאשר עניין משך הפסילה וסכום הקנס נותר לדיון פתוח. עונש הפסילה שהוטל הולם את נסיבות המקרה.

51 הרשעות קודמות הן עבר תעבורתי שאינו מקל.

17. יש לתת את הדעת אף על כך שהמערער אפשר לעשות שימוש בטרקטור במשך תקופה ממושכת, כך שאין מדובר באירוע חד פעמי.

18. בגזר דינו המפורט והמנומק התייחס בית המשפט קמא למכלול השיקולים, לרבות עברו של המבקש, נסיבות ביצוע העבירה, והסיכון הטמון בהתרה לאחר בלתי מורשה לנהוג והתממשות סיכון זה, כמו גם הפסיקה הנוהגת.

19. לתוצאה הקשה שארעה יש משמעות והיא עומדת בבסיס הענישה שהוטלה על המערער. לפי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977, לנסיבות שכאלו יש חלק משמעותי בקביעת המתחם.

20. בית המשפט קמא התחשב בגזירת העונש בהזדקקותו של המערער לרישיון נהיגה לצורך פרנסתו.

21. אין מקום לקבל הבקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה, וזאת לאור העובדה כי מדובר בפסילה ממושכת והפסיקה בנושא ברורה.

דין והכרעה

22. ככלל, אין ערכאת הערעור מתערבת במידת העונש, אלא אם מדובר בטעות של ממש, קרי, החמרה קיצונית או הקלה קיצונית.

23. למרבה הצער, תאונות דרכים הפכו בשנים האחרונות למכת מדינה אשר גובה כמעט מדי יום קורבנות בנפש. הצורך להילחם בקטל הכבישים, מחייב החמרה בענישה.

24. צדק בית משפט קמא בהדגישו בגזר הדין כי המערער הורשע בעבירה חמורה של מתן רשות לבלתי מורשה לנהוג במשך שנים רבות, תוך שהוא מודע לכך שהנהג הינו בלתי מורשה ותוך התעלמות וזלזול מופגן בהוראות החוק.

25. סבורני כי אף העונש שהוטל על המערער, כפי שעולה מפסקי הדין שאזכרו על ידי בית המשפט קמא הינו ראוי ונכון. כך הדבר אף אם מביאים בחשבון את הנסיבות לקולא שצוינו על ידי ב"כ המערער, דהיינו שמדובר במתן רשות לאדם בגיר להבדיל מקטין ושמדובר במתן רשות לנהוג בטרקטור שלא על כביש ראשי, כאשר כנגד זאת יש להביא בחשבון את העובדה שמדובר, כאמור, במתן רשות על פני שנים רבות, ולא במקרה בודד או במקרים בודדים בלבד.

26. כמו כן אין בידי לקבל את טענת המערער לפיה טעה בית המשפט קמא שקבע את אורך הפסילה בזיקה לתוצאות התאונה. כאמור, הקטל בדרכים מחייב מדיניות ענישה מחמירה בעבירות תעבורה גם אם לא נהיגתו של המערער היא שגרמה לתאונה, אך אין לנתק לחלוטין את הקשר בין התוצאה הקטלנית ובין מעשיו של המערער שנתן רשות לנהוג ברכב למי שאינו מורשה, שגרם לתאונה. לפיכך אף איני סבור שיש לתת משקל לטענת המערער כי תוצאות התאונה הקטלנית היו בלתי

נמנעות (כאשר יובהר שלעניין זה איני מביע כל עמדה).

27. גם אם צודק המערער בכל הנוגע לטענתו בדבר העדר התייחסות המשיבה למתחם הענישה, ולמצער העדר התייחסות מלכתחילה, איני סבור שהדבר מצדיק התערבות ערכאת הערעור ככל שהעונש בסופו של יום הולם את מעשה העבירה.

בית משפט קמא נתן משקל ראוי לנסיבות האישיות של המערער, לרבות הזדקקותו לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו וכמובן אף לעובדה שלא הוא זה שנהג ברכב עת ארעה התאונה הקטלנית.

28. מכל האמור עולה שעונש הפסילה שהושת על המערער הולם את נסיבות העבירה ותוצאתה הקשה, ומתחשב כראוי בכל הנימוקים לקולא ולחומרא, ולפיכך אינו מצדיק התערבותה של ערכאת הערעור.

סוף דבר - הערעור נדחה.

29. אשר לבקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה, בנסיבות העניין ולאור הקושי עליו הצביע המערער בכל הנוגע להגעה למקום ביצוע עבודות השירות בשעה שהוא פסול מלנהוג, ועל אף שמדובר בפסילה לתקופה ממושכת, סבורני שיש מקום לעכב את ביצוע עונש הפסילה עד שהמערער יסיים את ביצוע עבודות השירות.

אני מעכב לפיכך את עונש הפסילה עד ליום 2.10.2016.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה במועד האמור, וממועד ההפקדה תחשב הפסילה. גם אם לא יפקיד המערער את הרישיון נחשב הוא כפסול לנהוג, אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, בהעדר הצדדים.